Saksa lennuväe kasvu silmas pidades, et Inglismaa piir asub Reini ääres, andes seega mõista, et sõja korral Inglismaa võib ühendada oma sõjajõud Prantsusmaa omadega. Tekkis olukord, milles Saksamaa sattus isoleeritud seisundisse, eriti peale 30. juunil Saksamaal aset leidnud veriseid sündmusi.

Kõrvuti ebaõnnestunud relvitustumisläbirääkimistega kerkis Saksa- ja Prantsusmaa vahel järjest teravamini päevakorrale Saarimaa kuuluvuse probleem 1935. a. 13. jaanuari rahvahääletusega. Tasuks maailmasõja ajal Prantsusmaal hävitatud söekaevanduste eest võõrandati Saksamaalt teatavasti Saari maakond, mis seati Rahvasteliidu komisjoni ülemvalitsuse alla õigusega, et Prantsusmaa võib kasustada Saarimaal leiduvaid söekaevandusi. Rahvahääletuse otsusega nõutakse selgust, kas Saarimaa elanikkond tahab edasi jääda Rahvasteliidu ülemvalitsuse alla või ühineda Saksa- või Prantsusmaaga. Juhul, kui elanikkond otsustab ühineda Saksamaaga, peab viimane ostma Prantsusmaalt tagasi söekaevandused ja tasuma Prantsuse kapitali investeerimised Saarimaal.

Saksa valitsus asus Prantsusmaaga läbirääkimistesse, et kas ei saaks Saarimaad liita Saksamaaga ilma rahvahääletuseta, sest Saarimaa elanikkude seesugune tahe olevat niigi ilmne. Prantsusmaa ei saanud nõustuda säärase ettepanekuga, sest vastava otsuse tegemine ei kuulu Versailles' rahulepingu järgi mitte Prantsuse valitsusele, vaid Saarimaa elanikkonnale. Kui Saksa-Prantsuse läbirääkimised selles küsimuses katkesid sel punktil, hakkas Saksamaa Saarimaal õhutama ühinemisaktsiooni Saksamaaga ja said kuuldavaks kavatsused sepitsetavast putšist. Kui Prantsusmaa selle peale ähvardab rahutuste korral Saarimaal tulla sinna oma sõjavägedega korda pidama, vaibuvad putši-

Eesti kroonika 1934, lk. 7